

பரதராஜன் .தியாகராஜா - ஆத் தியடி, பரூத் தித் துறை

□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ - □□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ ...!

என்றான் . அவன்தான் மொறிஸ் .

1969 இல் பரூத் தித் துறை ஆத்தியடியில் பரதராஜன் ஆக அவதரித்த அவன் பதினாறு து ஆண்டுகள் தன் பற்றேரோரின் அரவண்பை பில் வாழ்ந்தான் . தனக்கென வாழும் சூயநல வாழ்வில் அவனுக்கு விருப்பம் ஏற்படவில்லை .

மண்ணில் சூதந்திரம் கண்ட பின்பு மனையில் இன்பம் காண்போம் என்றான் . அன்றே அன்னமையதை துறந்து போர்க்களம் புகுந்தான் . மொறிஸ் ஆனான் .

நான்கு ஆண்டுகள் இயக்கப் பணியில் ஈடுபட்டான் . குறுகிய காலப் பகுதியில் அவன் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன .

சிறீ லங்கா இராணுவம் திரண்டமானாற்றில் குடிகொண்டிருந்த காலம் அது . புலிகள் பெருந்தாக்குதல் ஒன்றை இராணுவ மாகாம மீ து மறே கொண்டனர் . மொறிஸ் அத்தாக்குதலை முன்னின்று நடாத்தி வற்றியும் கண்டான் . இராணுவ வீரரசை சிதறியோடச் செய்தான் . பிநகரி இராணுவ மாகாமதை தாக்கி வற்றியும் கண்டு காயமும் பட்டான் .

பரூத் தித் துறையில் குடி கொண்டிருந்த இராணுவத்தை வளையறே விடாமல் சனெரி போட்டாத் துத்து வளையற்தோரெ விரட்டி அடித்த பெருமை இவனுக்குண்டு .

முதல் முதலாக பரூத் தித் துறையில் தம்பசிட்டி வீ தியில் வதைத்து ஆமிறக்கிற்கு கிரண்டை வீ சி ஆமியகை கிலி கொள்ளச் செய்த துணிவும் இவனுக்குண்டு .

ஆமி கபுடி ககொண்டிருக்குகும் இடங்களுக்ககெல்லாம் சகென்று அவர்கள் இரூபபிடங்களைச் சூற்றி சககை தூட்டு விட்டு வருவதில் இவனுக்கு நிகர் இவனே தான். அதனால் இவனை பரூத்தித்தூறகை மக்கள் அன்பாக M.O (Mines operator) என்ற அழகைப் பார்கள்.

1987 ம் ஆண்டூ யபிலகை 29 இல் இந்திய அமகைதிப்படகை இலங்ககை மண்ணில் கால வகைத்ததூ. காத் தி பிறந்த தசேத் திலிருந்தூ அமகைதி காக்க என்றூ சகொல்லி வந்த படகை ஆக கிரமிப்புப் படகையாகி பூலிகளைத் தடேிக் கண்டூ பிடித்தூக்ககொல்லூம் பணியில் ஈடூபடத் தகொடங்கியதூ. தூயக மண் மீ ட்பதேதன் மப்ச்சகெனக் ககொண்டூ வடமரூட்சியில் தனக்ககென ஓரூ தனி இடம் பிடித்தூக்ககொண்ட மகொறிஸ் மீ தூ ஆக கிரமிப்புப் படகையின் கவனம் காத் டமாக இரூந்ததூ. எப்படியாவதூ அவனைப் பிடித்தூ விடவகெண்டூமகென்ற எண்ணத்தூடன் வகெறி ககொண்ட நூயப் பகொல அவனைத் தடேி அலகையத் தகொடங்கியதூ.

மகொறிஸகொலே இந்திய இரூரூணூவத்தின் கண்ணகெதிரில் அகப்பட்டும் அவர்கள் பால்தன் தூப்பாக கி வகெட்டுக்களைத் தீ ர்த்தூ அவர்கள் தூப்பாக கி வகெட்டுக்களுக்கூள் தூன் அகப்படாதூ மாயமாய் மறகைந்தான். ஐந்தூ தடவகைகள் இந்தியப் படகைகள் சூற்றி வகைத்த பகொதூம் அவர்கள் கண்ணகளுக்கூள் அகப்படாதூ தப்பித்தூக்ககொண்டான். அவன் சாதாரண தூப்பாக கி வகெட்டுக்களுக்ககெல்லாம் அகப்பட்டுபவன் அல்ல.

ஆறாவதூ தடவகையாக இந்தியப் படகையினரூல் சூற்றி வகைக்கப் பட்ட பகொதூம் கலங்காதூ நின்று பகொராடி வகெற்றியூம் கண்டான்.

அவனதூ நகொரூபி மகொதலூக்கு ஈடூக்கொடூக்க மூடியாதூ பலத்த இழப்புகளகொலே தப்பியகொலே இந்தியப் படகையினரில் பலர்பதவி இறகைக்கப்பட்டனர். உலகின் நூலாவதூ வல்லரசின் இரூரூணூவச் சிப்பாய்கள் மகொறிஸ் என்ற நூமம் ககெட்டாலகொலே நூங்கினர். அவன் நூமம் சகொன்ன அப்பாவி மக்களை அபித்தூம் உதகைத்தூம் சித்திரவகைப்பட்டுத்தினர். அவன் பகெற்றகொரகை உடன் பிறப்புகளை மகைத்தூனரகை எல்லாம் இரூரூணூவ மூகாம் வரகை ககொண்டூ சகென்றூ தூன்பூறுத்தினர்.

இதனால் மகொறிஸின் மனம் வகெதேனகையில் வூடினூலூம் தமிழீழத்தின் மீ தூ அவன் வகைத்த நூம் பிக்கை எள்ளவகெனூம் கூறகையில் லகை. அவனதூ நூம் பிக்கை நூளூக்கு நூள் வகைந்தூ ககொண்டகொலே பகொயிற்று.

இந்தியப் படகையின் தகெடுதல் வகெட்டகைக்கு நூவிலூம் மகொறிஸின் பணிகள் தகொடர்ந்தன. இயக்க வகைர்ச்சியில் அவன் எப்பகொதூம் கண்ணூம் கரூத்தூமாகவகொலே இரூந்தான். சாதாரண படகை வீ ரனாக்ச்சகொரூந்த அவன் கப்டன் பதவிவரகை உயர்வூ பகெற்று மிகமிக ஆபத்தான சபூழ் நிலகையிலூம் மக்கள் மத்தியில் நடமூபி இயக்க வகைர்ச்சிக்கூ ஆற்றிய சவகைகள் ககொஞ்ச நகூசமல்ல. எண்ணிலடங்காதவகை. வகெற்றிகள் பல ஈட்டி அளப்பரிய சாதனைகைகள் பல பூரிந்தூ மக்கள் மனதில் அழியாத இடம் பகெற்று விட்டான் கப்டன் மகொறிஸ்.

நூட்டு மக்களின் அன்பூக்கூம் ஆதரவூக்கூம் பாத் திரமூனான. தன் சகாக்களை அன்பூடன் நகொசிப்பதில் அவனுக்கு நிகர் அவனகொலேனான. இயக்கத்தின் மீ தூம் இயக்க உறூப்பினர்கள் மீ தூம் அவன் ககொண்டிருந்த மட்டற்ற அன்பகையூம் விசூவாசத்தகையூம், பகொராட்டத்தின் மீ தூ அவன் ககொண்டிருந்த தீ ர்க்கத்தகையூம் கடகைநகொரூம் வரகைக்கூம் அவன் சகெய்த சகெயல்கள் தகெளிவாகக் காத் டூகினறன்.

பரூத் தித் துறை வாழ் மக்கள் அவனை மிகவும் நேசித்தனர். அவனும் மக்களையே மிகவும் நேசித்தான்.

ஆனாலும் எட்டப்பர் கட்டிடம் தம் காட்டிக் கொடுக்கும் வலையைச் சவியத் தவறவில்லை. காட்டிக் கொடுக்கும் எட்டப்பரை இல்லாது ஒழித்து அழிக்க வணேட்டுமென அபிக் கிடிக் கொண்டுள்ளான். சொன்னதை அவன் செயற்படும் முறை மூலம் எட்டப்பர் சபை சிக்கு அவனே பலியானான்.

அன்று... 1989 ம் ஆண்டு. மமே மூதலாம் திகதி. (1.5.89)- அதிகாலை.

மொறிஸ் மூதல் நாள் இரவு நீண்ட நேரமாகத் தன் நண்பர்களுடன் சில திட்டங்கள் பற்றிக் கதைத்து விட்டு நேரங் கழித்தே நித்திரைக்குச் சென்றான்.....காலை எழுந்ததும் காலையைக் கடன்களையே மூடித்து, கழித்து தன் கடமைக்குத் தயாரானான்.

சாப்பாட்டுக்கு வறூ இடத்துக்குச் செல்ல வணேட்டும். அதற்கு முன் இயக்க சம்பந்தமான பரிசோதனை ஒன்று செய்ய வணேட்டி இரூந்ததால் தனது சகதோழர்கள் ஏழு பரே களுடன் சேர்ந்து அந்தப் பரிசோதனையில் ஈடுபட்டான்.

அந்த நேரத்தில் தான் அவன் இந்திய அமைதிப் படையினரால் சூற்றி வளக்கப் பட்ட தடாங்கியிருந்தான். தான் ஒரு எட்டப்பனால் காட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட விட்டனே என்பதோ, தான் அந்த நேரத்தில் சூற்றி வளக்கப் பட்ட கொண்டிருக்கிறனே என்பதோ அவனுக்குத் தெரியாது. அவன் அதை அந்த இடத்தில், அந்த நேரத்தில் துளியும் எதிர்பாராது தன் கடமையில் கவனமாயிருந்தான்.

500க்கும் மறேபட்ட இந்தியப் படையினர் அவன் இரூந்த வீட்டு இரூந்த பகுதியை வரையறுத்துடன் சூற்றி வளத்தை திரூந்தனர். அவன் மீது நேசமும் பாசமும் கொண்ட பரூத் தித் துறை வாழ் மக்கள், அவனுக்கு இந்தத் தகவலைத் தெரிவிக்க ஓடி வந்தனர். அவன் விடயத்தில் பலமுறை தலால் வியதை தழுவிக் கொண்ட இந்தியப் படையினர் ஓடி வந்த மக்களையே மறே கொண்டிருக்கிற விடாது அவ் விடங்களிலேயே அதாவது தரூவீ தியிலேயே இரூத்தி விட்டனர்.

சூற்றியுள்ள காணிகள், வீடுகள், வீதிகள் என்று எல்லா இடங்களிலும், எந்தப் பக்கம் பார்த்தாலும் இந்தியப் படையினர் நிறைந்து சூற்றி வளத்தை திரூந்தனர். நடுவில் மொறிஸ் தன் சகாக்களுடன் தனது பணியில் ஈடுபட்டிருந்தான்.

தான் காட்டிக் கொடுக்கப் பட்டதையும், சூற்றி வளக்கப் பட்டிருப்பதையும், தன் நிலையையும் அறிந்த போது மொறிஸ் சிறிதும் கலங்கவில்லை. அஞ்சி ஓடவில்லை. தன் மயெப்பாது காவலனையும், காவல் கடமைக்குப் பொறுப்பான போராளியையும் மட்டும் தன்னுடன் நிறுக்கச் சொல்லி விட்டு

இந்தியப் படையை நோக்கிச் சூட்டவாறே

"நான் ஒரு கை பார்த்திட்டு வாறன். நீங்கள் ஓடுங்கடா"

என்று கத்தினான். அவன் கட்டளைப் படி மிகுதி ஐவரூம் அவன் சொன்ன பாதை வழியே சூட்டிக் கொண்டு ஓடினர்.

மொறிஸ் தொடர்ந்து இந்தியப் படையுடன் நேரடியாக மோதினான். அவனது துப்பாக்கி ரவகைகள் இந்தியப் படையில் மின்னும் பெரியவர்களையே சூட்டுவீழ்த்தியது. இந்த நேரம் இந்தியப் படையினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு காவல் போராளி சிறீ துரன் (வள்ளை) பலியானான்.

மொறிஸ் தொடர்ந்து போராடினான். இந்தியப் படையினர் சரமாரியாகச் சூட்ட சூடுகள் அனைத்துக்கும் தப்பித் தப்பிப் பாய்ந்த படி, அவர்களையே சூட்டவாறே அவன் அடுத்த காணிக் குள் பாய முற்பட்டான். அந்த வளையிலேயே பின் காணி முழுவதும் இந்தியப் படையை நிறுத்தி அவதானித்தான். இந்த நிலையிலும் கூட அவன் கலங்கவில்லை. தொடர்ந்து அவர்களை நோக்கிச் சூட்டுக் கொண்டும் அவர்களின் சூட்டிலிருந்து தப்பிக் கொண்டும் இருந்தான்.

துப்பாக்கி ரவையினால் அவனை வீழ்த்த முடியாதென்பதை உணர்ந்த இந்தியப் படையினர் அவன் நின்ற இடத்தைக் குறிப்பாற்றி துப்பாக்கி காஷெல்லும் அடித்து கிரண்டையையும் எறிந்தார்கள். ஷெல் துண்டுகள் அவன் மார்பையும் தலையையும் பதம் பார்க்க கரும்புகை மண்டலத்துக்குள் இரத்த வள்ளைத் தோடு மண்ணுக்கு வித்தானான் மொறிஸ்.

பின் அவனின் மெய்ப்பாது காவலன் ஜெகேசன் (லெப்டினன்ட் ரம்போ) இன் உடலையும் சல்லடையாக கினர் இந்தியப் படையினர்.

மாவீரர்களான மொறிஸ், ரம்போ, வள்ளை மீவரையும் இழந்து நாடே அழுகிறது. மொறிஸை விண்ணுலகக்கு அனுப்பிய இந்தியப் படையினருக்குப் பதவி உயர்வாம்! விருந்தாம்! தங்கப் பதக்கமாம்!

மொறிஸ் நாட்டில் மக்களுடன் மக்களாக நின்று போராடி மண்ணுக்கு வித்தானான். மொறிஸின் தம்பி மயூரன் காட்டில் தலைவர் அருகில் நின்று- பின்னர் பிநகரிச் சமரில் 11.11.93 இல் மண்ணுக்கு வித்தானான்.

திலீ பன்
யரேமனி